

Платформа Природне Албаније израђена је како у складу данашње новостворене регионалне и међународне стварности тако и у складу нове реалности саме албанске нације, која је расподељена и живи у више држава, у Албанији, на Косову, у Македонији, као и албанска мањина у Црној Гори и у такозваној "Прешевској долини" (део Источног Косовског вилајета). Платформа Природне Албаније, је издата у 50 хиљада копија и преведена је у неколико језика (албански, српски, грчки, македонски и енглески) и садржи око 200 страница.

Темељи платформе Природне Албаније

- Платформа Природне Албаније је утемељена на позитивном наслеђу Албанаца од времена Скендербега и Призренске лиге. Сабор у Лежи и Призренска лига, сматрани су и остали као два крова напора Албанаца и њиховој тежњи за национално и територијално уједињење.

- Платформа Природне Албаније се заснива на одлукама Скупштине Влоре, која је прогласила независност Природне Албаније, а не данашње Албаније. Данашња Албанија са 28748 квадратних километара је производ Лондонске конференције 1913.

Скупштина Влоре и Привремена влада која је произашла из те Скупштине у суштини су представљали готово све албанске крајеве, укључујући и оне које су окупирале војске балканских земаља, што је у суштини Скупштини дало карактер једног општеалбанског скупштинског заседања. Дана 4. децембра 1912, када је изабрана Привремена влада, као и наредна 2-3 дана, од укупно 63 посланика 16 су били са Косова и из Главног града - Shkupі (Скопје) и осталих градова, док су 7 били са Њамерије. Такође, у Влади Влоре, осим Иса Болетинија који иако није имао неку државну позицију јесте био један од најближих сарадника Исмајла Ћемалија, били су присутни као део делегације и остали уважени људи са Косова и осталих окупираних албанских крајева, као што су: Вехби Дибра (Аголи), у функцији председника Старијих мудраца, Мехмет паша Дерала, министар одбране, и Хасан Приштина, касније наименован за министра пољопривреде. У орган мудраца Скупштине Албаније, осим Вехби Аголија, изабрана су још 3 члана са Косова и источних албанских крајева: Бедри Пејани, Сали Гјука и Ајдин Драга. У Декларацији упућеној великим силама, још 28. и 29. новембра 1912. И. Ћемајли није без

разлога нагласио ову реалност, да су Изјава о независности и формирање Привремене владе били дело Националне скупштине, где су присутни били посланици свих крајева Албаније, без разлике на веру и крајине.

- Платформа се заснива и на закључцима докумената Бујанске конференције 31. децембра 1943, те 1–2. јануара 1944, којима је проглашено уједињење Косова са Албанијом након завршетка Другог светског рата.

Главни закључци резолуције Бујанске конференције

1. Косово и Дукађин су насељени углавном Албанцима.
2. Албанци Косова и Дукађинија, као увек, желе уједињење са Албанијом.
3. Најбољи пут за Албанце да се уједине са Албанијом јесте заједничка борба са народима Југославије.
4. Албански народ Косова имаће могућност да одлучује о својој судбини као резултат борбе против окупатора.
5. Одређивање сопствене судбине садржи и право на самоопредељење до отцепљења.
6. Ово право се гарантује од стране Народног ослободилачког покрета Југославије (НОП), Албаније, и Велике антифашистичке алијансе, како је обећано од Атлантске повеље, Московске и Техеранске конференције.

- Платформа се заснива на заклетви бораца Ослободилачке војске на Косову, у албанским крајевима у Бившој републици Македонији, и Прешевској долини.

Ова заклетва, уједињење албанских територија сматра главним циљем и мотивацијом њихове ослободилачке борбе. У тексту заклетве бораца се каже: "Ја, борац ОВК, заклинјем се да ћу се борити за ослобођење и уједињење свих албанских територија."

- Платформа се заснива на Уставу републике Албаније, која уједињење Албанаца сматра легитимном и вековном тежњом. У преамбули Устава Албаније стоји: "Ми, народ Албаније... са вековном тежњом албанског народа за идентитет и национално уједињење... Санкционисање националног уједињења Уставом Албаније, потврда овог права народним референдумом, прихватање овог права и од стране међународних експерата из Венецијанске комисије, и најзад, од стране експерата НАТО-а, чини темељ на основу кога је неопходно и могуће саградити завршну архитектуру недовршене албанске мисије.

Зашто сада ова Платформа

Зато што је албанско питање изашло ван фолклорног оквира и прешло у реалполитику. Албанско питање је ван архива великих сила, и сматра се геополитичком реалношћу, која има потребу тоталне реформатизације и реконфигурације.

- Зато што Албанци нису завршили своју главну мисију. Призренска албанска лига у основи је остала недовршена. Побуна Албанаца током 1911-1912. остала је недовршена побуна. Независност Албаније је остварена и позната као таква само у једном делу албанске територије. Остали делови албанске територије остали су у оквиру, или су анексирани, од стране других суседних држава Албаније и Албанаца.

- Такозвана Народноослободилачка борба током Другог светског рата 1939-1945. остала је недовршена. Остварен је само један њен део, везан за реч "ослободилачке", али остао је недовршен део везан за реч "национално". Више од половине албанске нације остало је ван граница Албаније.

- Борба Албанаца на Косову, започета 1998. године, остала је недовршена. Ова борба је остварила само отцепљење од Србије, али није остварила други део циља, уједињење

са националним језгром - Албанијом.

- Исту судбину је претрпела и борба Албанаца у Македонији 2001. године. Почела је као национално ослободилачка, завршила се као борба за слободе и права Албанаца и прихваћајући туђу државу као отаџбину Албанаца, прелазећи у прве редове одбране ове државе.

- Завршетак мисије од стране албанске политичке елите у троуглу Тирана-Приштина-Тетово, има једну јаку историјску основу, али је само европејског карактера.

Која је историјска основа Природне Албаније

Албанци већ један век прослављају 28. новембар 1912. као Дан независности, док су административне границе које су касније одређене на Лондонској конференцији јула 1913. поделиле Албанију у пет делова.

И Ахмет Зогу, и Енвер Хоџа, и Фадил Хоџа, и Шабан Палужа, и Бедри Пејани, и Али Ахмети, и Мендух Тачи, и Ибрахим Ругова, и Фатмир Сејдиу, и Мустафа Круја, и Мехди Фрашери, и Сали Бериша, и Фатос Нано, и Хашим Тачи, и Алфред Мојсиу, и Рамуш Харадинај, и Агим Чеку, итд., нису признали Лондонску конференцију 1913. Они су признали само 28. новембар 1912.

Међународна заједница није признала 29. новембар 1912. и границе Албаније је одредила 29. јула 1913. Албанци нису признали Лондонску конференцију 1913, док признају само Природну Албанију. Али о томе нису проговорили. Сада је време са се говори, време аргумената и конкретног деловања.

Платформа Природне Албаније има у виду политичку реалност региона

Платформа Природне Албаније

Пише: Кочо Данај
петак, 02 октобар 2009 03:07

У актуелном моменту велике силе поправљају грешке учињене балканским народима, посебно Албанцима. Неке поправке грешака великих сила су:

- Црна Гора је добила независност која је била негирана силом од стране Версајске конференције године 1919.

- Босна је добила независност која јој је била негирана од стране Версајске конференције 1919.

- Платформа Природне Албаније узима у обзир чињеницу да у политичким срединама и регионалним демократским владама нема табу тема, укључујући ту и теме које се тичу националних питања.

- Платформа Природне Албаније анализира и узима у обзир промене у регионалној геополитици, промене које иду у корист албанске нације, поправљање грешака у прошлости од самих великих сила.

Која су средства реализације Природне Албаније

- Средства за реализацију Природне Албаније су дијалог и демократске расправе.

- Албанци су током једног века пролили толико крви да би остварили не једну већ неколико Албанија.

Зато више нема потребе за даље проливање крви. Платформа се заснива на основи: Дијалог са било ким, дијалог за било шта, без предрасуда и претходних одлука.

Данас када је снага правде јача од правде снаге, моменат је да Албанци траже своја

национална права.

Зато је у Платформи предност дата расправама, дијалогу, поштовању демократских критеријума, као што су самоопредељење народа и нарочито, потреба за народним референдумом (као највишим степеном демократског одлучивања већине).

Односи са суседима

- Нико од суседа нема потребе да страхује од Природне Албаније. Албански национализам поштује културу и традиције суседа, овај национализам не потцењује нити игнорише нације и етничке мањине, напротив, поштује их. Због овог великог разлога албански национализам није ништа друго осим један леп, пожељан, неоспоран и нужан национализам за регионалну стабилност, нужан за будућност наше деце и унука.

- Природна Албанија је прогресиван појам, западноевропски, насупрот отоманских реминисценција које су присутне и дан-данас на нашим просторима. Садашње стање државног организовања Албанаца је више налик феудалним вилајетима и принципатима (кнежевина). Природна Албанија је појам који је налик принципима организације Европске уније. Према томе, Природна Албанија је модеран појам, док је садашње стање албанских територија налик отоманизацији истих.

Преко свих политичких убеђења стоји једино Природна Албанија

- Природна Албанија захтева ново уједињење, непознато из прошлости Албанаца. Међутим, ово уједињење се не захтева зарад власти, већ за нацију и државу. Нација и држава захтевају уједињење изнад политичких убеђења. Изнад левице или деснице, преко удружења или политичких групација стоји само Природна Албанија. Власт и његова ротација имају потребу за конфронтацијом политичких алтернатива различитих партија.

- Партизани Природне Албаније немају носталгију за Ахмет Зога, али имају потребу за његовим присталицама, немају носталгију за Енвер Хоџу, али имају потребе за његове

присталице, немају носталгију за Митхат Фрашерија, али имају потребу за његове присталице, немају носталгију за Џафер Деву, али имају потребе за његове присталице, немају носталгију за Фадил Хоџу, већ за његове присталице. Њих интересује Природна Албанија, као уједињење живих, она има само поштовање за мртве митове, ништа више. Учење историје воле да би поправили грешке данашњице, за бољу и сигурну будућност њихове нације.

Тежна Природне Албаније

- Природна Албанија тежи трансформацији албанске нације, од улоге ватрогасца на главног градитеља мира балканског региона. Мир и стабилност региона има потребу за градитељима мира а не за ватрогасце. Остављање албанској нацији да и у наредном периоду игра улогу ватрогасца не значи рачунати на мир него на нове пожаре на региону.

Природна Албанија има потребу за Лондоном-2

У Платформи се аргументује потреба за једном Међународном конференцијом, Лондоном-2, да би се поправиле грешке Лондона-1 у односу на албански народ, грешке које признају саме велике светске силе. Данас албанским народом владају неки сасвим неприродни међународни споразуми. Они су били и остали вештачке творевине: Лондонски споразум 1913, Версајски споразум 1919, Споразум из Јалте 1945, Споразум из Рамбујеа 1999, Кумановски споразум 1999, Кончуљски споразум 2001, Охридски споразум 2001. Седам Споразума за једну нацију!!! Суштина тих споразума је даље расцепљење и прекрајање албанског питања, док ниједан од тих споразума није узео у обзир потпуно решење албанског питања.

Преко тих споразума велике силе су створиле један вештачки регион назван Балкан. Такво вештачко решење произвело је касније и политичко именовање Балкана као бурета барута. Две су највештачкије творевине овог региона:

- Формирање Краљевине Срба-Хрвата-Словенаца, касније назване Југославијом, била је прва вештачка творевина.

- Цепљење и расформирање јединствене албанске нације у пет делова било је друга вештачка творевина региона.

Док је расформирање и распарчавање Југославије био први корак преласка са вештачког на природног. Стварање 6 сталних држава и једне привремене државе као што је Косово јесте прва фаза трансформације региона Балкана са вештачког на природног. Насилно распарчавање Југославије које је кулминирало међуетничким ратом у Босни и српским геноцидом над Албанцима на Косову може се објаснити колико ултранационалистичким карактером српске државе, толико и болесном политичком нарављу неких великих сила, које су тешко признавале да је њихова творевина са именом Југославија неодржива и пропала.

Друга фаза је унификација албанске нације што је до данас друго велико вештачко решење у региону. Ова фаза је сада већ при крају првог великог акта стварањем привремене албанске државе Косова.

Природна Албанија има потребу за једну нову Међународну конференцију. Али она не треба да буде типа Рамбујеа, Кончуља, или Охрида... којима се само прекрајала албанска нација. Регион где албански народ игра главну улогу има потребу за реформатизацију, а не за прекрајањем. Према томе, само једна Међународна конференција која би третирали регион у целовитости, може доћи до реалног решења. Што се тиче доношења одлука ова би Конференција требала бити слична Лондонској конференцији 1913.

Шта значи природна Албанија

Природна Албанија значи, благостање, достојанство, мир и стабилност у региону. То је наш дуг нашој деци и унуцима. Према томе, остваримо то у њихово име и у име њихових живота.

Природна Албанија значи што мање грчко, македонско, италијанско, или турско-албанског порекла, и што више албанско европског менталитета.

Зато, у име Албанаца европског менталитета нека што пре остваримо Природну Албанију.

Фазе формирања Природне Албаније

Формирање Природне Албаније треба проћи кроз неколико фаза:

- Прва фаза је иницирање и активизирање примене одговарајућих уставних процедура за уједињење, на основу Устава републике Албаније од стране Председништва републике Албаније. Устав се не дискутује, његова примена је обавезна. Председници Албаније и Косова заједно руководе Саветом мудраца са научницима и експертима свих грана науке и државности.

- Друга фаза јесте формирање Конфедерације Албанија-Косово, и право на референдум. Истовремено треба развијати и захтев за федерализацију Македоније. Што се тиче проблема Албанаца Њамеријске крајине, једино правилно решење јесте признавање геноцида над Албанцима, примењивање одлука Потсдамске конференције 1945, дозвољавање повратка Албанцима на њихова огњишта и њихову земљу.

- Последња фаза требало би да буде уједињење у једну државу, која би имала неколико етничких мањина унутар своје територије, као што би постојало неколико националних мањина ван територије Природне Албаније.

- Уз помоћ горе споменутих фаза, после публикације Платформе, створиће се Комитет Природне Албаније, као демократско удружење, са представницима целокупне албанске нације. Комитет ће преузети одговорност за аргументацију, пропаганду, и популаризацију Природне Албаније на простору албанске нације на основу дијалога и демократских расправа. Главна девиза делатности Комитета ће бити: "Ако се не ујединимо данас, посматраћемо распарчавање албанске нације сутра!!!" Међуалбанско уједињење је европеизација, као што је мир и стабилност у региону. У име наше деце и унука, и оних који ће доћи после њих оставимо им заслужену отаџбину, достојну за развој, достојну за живот, достојну за повећање наше нације.